

စူဠဝံသကျမ်း (A ခန်း ၄၃၊ ဂါထာ ၃၂-၃၃) မှာ ရဟန်းတော်တွေ စီတန်းလျက် သပိတ်ကို ပက်လက် A ပေါ်လှန်သွားကြပြီး သူတို့ မကြိုက်တဲ့ Uပါသကာ (ဘုရင့်) A မိရူးကျမှ သပိတ်ကို မှောက်ထားကြတယ်လို့ ဖော်ပြပါတယ်။ ဒါကတော့ ဝိနည်းပါဠိတော်မှာ ညွှန်ပြတဲ့ A တိုင်း သိမ်ထဲမှာ ကမ္မဝါစာဖတ်ပြီးမှ လူထုရှေ့မှာ မှောက်မှာ လူထုသိ မြင်နိုင်တဲ့ ပုံစံနဲ့ A ဒီ ခေတ် (A ဒီ ခုနစ်ရာစု) A ချိန်က လက်တွေ့ ပတ္တနိကုဇ္ဈနပြု (သပိတ်မှောက်) ခဲ့ပုံကို ဖော်ပြတာ ဖြစ်ဖွယ် ရှိပါတယ်။ နှောင်းခေတ်တွေမှာလဲ သပိတ်မှောက် A ဝိပဿနာကို ပေါ်လွင်စေဖို့အတွက် A နေ့နဲ့ သပိတ်ကို မှောက်ထားတဲ့ ပုံတွေကို တွေ့နိုင်တယ်။ A မှန်ကတော့ သံဃာတော်များအနေနဲ့ ကြေညာထားတဲ့ Uပါသကာ A မိရူး မည်သည့် A လူပစ္စည်းကိုမျှ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုလိုတဲ့ သဘောပါပဲ။ သပိတ်ကို မှောက်မသွားရင်လဲ ရပါတယ်။

စစ် A စိုးရနဲ့ သဘောထား မတိုက်ဆိုင်လို့ ပညာတတ် မထေရ်ကြီးတစ်ချို့ ပါဝင်ခဲ့တဲ့ ၁၉၉၅ နဲ့ ၂၀၀၇-ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံက နိုင်ငံလုံးကျွတ် သံဃာတော်တွေ ပြုခဲ့တဲ့ 'ပတ္တနိကုဇ္ဈနကံ' ဆိုတာဟာလဲ A ဒါကြောင့် A ဒီရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ပြုခဲ့ကြတာပါ။ □

